Τὰ εἰς ΩΣ διὰ τοῦ Ω· πλὴν τοῦ πάρος, τῆμος, ἦμος, ἔναγχος, ἐντὸς, ἐκτὸς, διὰ τοῦ Ο.

Τὰ εἰς Ω διὰ τοῦ Ω· πλὴν τοῦ ἄπο, δεῦρο.

Τὰ εἰς ΙΚΑ, καὶ ΙΟΝ διὰ τοῦ Ι.

Τὰ ἐπιῤῥήματα φυλάττουν τὴν παραλήγουσαν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν λήγουσαν τῶν λέξεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας παράγονται· ἄνω, ἄνωθεν· οἶκος, οἴκοθεν· πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, διὰ νὰ μὴ συμπέσωσι πολλαὶ βραχεῖαι (1).

(1) Τὰ εἰς ΘΕΝ ἐπιῤῥήματα ἰσοδυναμοῦν μὲ γενικὴν ἔχουσαν πρὸ ἑαυτῆς τὴν ἐξ πρόθεσιν· ὅθεν φαίνεται, ὅτι τὰ παραλήγοντα Ο γίνονται ἀπὸ γενικὴν ἑνικὴν λήγουσαν εἰς ΟΣ, ἢ ΟΥ· καὶ ὅταν λήγῃ εἰς ΟΥ, γίνεται ἀποβολὴ τοῦ Υ· οὕτω, οἴκοθεν, οὐρανόθεν, πάντοθεν, κ. τ. λ.· τὰ δὲ παραλήγοντα Ω, γίνονται ἀπὸ γενικὴν πληθυντικὴν, τῆς ὁποίας φυλάττουν τὴν λήγουσαν· ὅθεν, ἀμφοτέρωθεν, κ. τ. λ.

ΤΕΛΟΣ.